

CHỈ RIÊNG CHO HỌ, QUA GILLETTE

Tôi vừa nghỉ hưu. Bốn mươi năm bán hàng ở Gillette Italia. Như nhiều người đàn ông cùng tuổi, tôi chẳng còn mấy lựa chọn, nhưng có một điều chắc chắn: thời gian, thứ từng tưởng như vô tận, bằng một phép màu nào đó đã thành ra đo đếm được. Nó đang chỉ về một vạch đích — cái vạch mà với tôi sẽ là một khởi đầu mới.

Cả đời tôi chẳng có mấy thói hư. Tôi là sản phẩm của một nền giáo dục dựng trên nguyên tắc và bốn phận — chứ không phải trên nhu cầu và ham muốn. Hôm ấy tôi đi trên phố, nách kẹp mấy cuốn sách của mình. Niềm đam mê thật sự của tôi.

GILLETTENARRATIVE đã tóm được tôi — chẳng cần đến dây đeo quần.

Rồi tôi nghe thấy tiếng nói. Tiếng đàn bà. Và sau lưng tôi: một tốp đàn bà. Mà đàn bà ra đàn bà. Đẹp và lộng lẫy như trong phim — không một tí vết. Họ đi nhanh, để lại sau lưng một vệt dài như xe Công thức Một — loại xe mà các tay đua khác phải bám đuôi, cố giành lấy chút lợi thế. Tôi đi theo họ.

Tôi không có vé. Không có giấy mời. Không có tiền. Tôi không nản. Người đàn ông Gillette chúng tôi chỉ giỏi đúng một việc — lúc nào cũng việc ấy: tìm ra giải pháp. Vấn đề thì không bao giờ.

Tôi lại gần một người trong số họ và tặng nàng một cuốn sách. Nàng mỉm cười. Hỏi tên tôi. Rồi lặng lẽ cầm tay tôi dẫn vào nhà hát — không nói một lời.

Phép màu của đàn bà. Quyền năng của đàn bà.

Tôi tưởng sẽ là một buổi hội thảo. Một màn diễn ngắn. Một cuộc phỏng vấn với các nhà báo. Điều tôi không bao giờ ngờ tới là buổi ra mắt một chiến dịch giáo dục mới mang tên:

KHÔNG ĐƯỢC LÀM THẾ. Đúng y những chữ mà mọi người đàn bà trên đời vẫn dùng — trước là với con trẻ, sau là với đàn ông.

Buổi ấy kéo dài gần một tiếng. Vừa đủ thời gian — cái khoảng nhận thức trung bình mà một người đàn ông cần để chấp nhận một ý tưởng trước khi nghiền ngẫm nó, rồi sau đó mới thay đổi nó.

Và tất cả đều đúng. Ta sinh ra từ một người đàn bà. Ta chào đời trong tiếng khóc và là đời trong tiếng khóc. Ta sống cả đời đi tìm một bờ vai đàn bà để tựa vào. Và rốt cuộc, bao giờ ta cũng thấy mình trở trối — với một câu thần chú văng vẳng bên tai: không được làm thế.

Nando Người chép chuyện